

חמור נשאר חמור

בהשראת אגדה מהמזרח

המחזה מאת: איציק אלוני

כל הזכויות שמורות

טל – 03-5225458

aloni-i@bezeqint.net

דמויות לפי סדר הופעתן:

- מוֹסְטָפָה - גנב א' נמוך
- אַבְרָאָהִים - גנב ב' גבוה
- חָלִיל - איכר
- נור - אשת האיכר, בהריון
- חמור - עם מטפחת אדומה

*** הגנבים מדברים בחרוזים.**

**שני גנבים, מוֹסְטָפָה וְאַבְרָאָהִים, מציצים ומסמנים אחד לשני להיכנס.
נכנסים יחד במצב רוח טוב אבל לא יודעים איך להתחיל**

מוֹסְטָפָה: נוּ תִתְחִיל מָה אַתָּה מְהֵסֵס?

אבראהים: תִתְחִיל אַתָּה בְּלִי לְמִסְמָס.

מוֹסְטָפָה: אָמְרוּ לָךְ לְהִתְחִיל ,
קְדִימָה אֵל תְּהִיָּה מְגַעִיל... (מסמן לו להתחיל)

אבראהים: עם מה מתחילים? (חושב לרגע ומגלגל עיניים) תזכיר לי את מילים...
אָה נְזַכְרְתִי ,
אַחֲרֵי שְׁחַפְרְתִי .

רֵאשִׁית אֲנַחְנוּ רוֹצִים לְהַגִּיד,
וְלֹא לְהַפְחִיד.

אֲנַחְנוּ שְׁנֵי גִנְבִים ,
אֶת זֶה אַתֶּם כְּבָר מְבִינִים .

שְׁבַעוּד כְּמָה רְגָעִים,
יְהִי לָכֶם עֵסֶק עִם רְשָׁעִים.

אֲז תִשְׁמְרוּ טוֹב עַל הַכִּסִּים ,
כִּי פֹה לֹא קוֹרְאִים נְסִים.

{אבראהים מסמן למוֹסְטָפָה להמשיך}

מוסטפה: (לאבראהים) זָה הַכֹּל? מְקֻסִים.
(לקהל) בְּאֶחָד הַיָּמִים יֵצֵא אֶכְרְנוּ הַמְּפָזֵר מְכַפֵּר..... (שמסתיים ב-סיום)

{חליל נכנס עם חמור. מוסטפה מתאר את הנעשה}

מוסטפה: הוא מְחַזֵּק בְּיָדוֹ אֶת רֶסֶן חֲמוֹרוֹ ,
מוֹשֵׁךְ אוֹתוֹ אַחֲרָיו וְגוֹרְרוֹ .
מְדַבֵּר אֵלָיו כְּאִלּוּ הָיָה מִבֵּין הַפֶּל ,
וְלֹא יוֹדֵעַ מָה הוּא יָכוֹל.

חליל: בוא יעני יה רוחי, (בוא עיניים שלי ונשמתי) אתה יכול...
בוא ממזר בן ממזר...

מוסטפה: לְרַע מְזִלוֹ אֲנִי וְחֲבָרִי, (מצביע על חברו)
תָּרְאוּ כִּמָּה הוּא גְבָרִי?

עֲקֵבְנוּ אַחֲרָיו בְּלִי שִׁירְגִישׁ ,
וְאֶת זֶה אֲנִי מְדַגֵּשׁ.

שְׂמַעְנוּ אֶת הָאִיכָר מְדַבֵּר לְחֲמוֹרוֹ ,
וְאֲנַחְנוּ כְּגִבִּים מְהֵרְנוּ לְשַׁחֲרוֹ .
(מסמן לאבראהים להמשיך)

אבראהים: וְהָאִיכָר הַמְּשִׁיךְ לְהוֹבִיל אַחֲרָיו אֶת אִשְׁתּוֹ... (מחפש מילה ונתקע)

מוסטפה: אֶת חֲמוֹרוֹ, יְהֵא הַבֵּל....

אבראהים: סְלִיחָה, אֶת חֲמוֹרוֹ – אֵין לִי אִיךָ לְתַאֲרוֹ, כִּרְגַע.
הַחֲמוֹר לֹא רוֹצֵה לְזוֹז - קְדִימָה מֵהַר שְׂנַזוּז...
(ממהרים להסתתר ומדי פעם מציצים. עדיין לא רואים את החמור רק את

{חבל}

חליל: (מושך את חמורו, מתאמץ והחמור לא זז)
"טעל, יה חמר, בררר טעל, יה חביב..."

אבראהים: (מציץ בלחש) אֲנַחְנוּ חִיָּבִים לְהוֹצִיא מִיָּדוֹ אֶת הַחֲמוֹר.

מוסטפה: (מציץ בלחש) בְּרַחֲמֵנוֹת אֲבָל עִם קִצְת הוֹמוֹר.

חליל: (מושך את החמור, החמור נכנס אך נשאר קרוב לכניסה) טעל, טעל, יה פלצן יה אָבוּ נְפֹחָהּ. יש לי דיבור אתך, אני רוצה שהדברים יהיו ברורים לך, יה ממזר בן ממזר. זה כבר כמה ימים שאתה משגע אותי, אתה לא נראה כתמול שלשום, מצבך הולך ונעשה יותר גרוע, אבל אני הוא האדון שלך ואתה משרת אותי ולא אני אותך. תבוא מיד לפה! כשאני קורא לך אתה תציית לי ותבוא ואל תגיד שלא הזהרת אותך. עוד לא קם חמור סורר שלא ישמע בקולי. למה אם אתה חמור, אז אני חמור בן חמור. חיי אלוהים אם תמשיך ככה לעכב אותי, (שולף נבוט מעל מטען החמור) אתה תראה מה שאני אעשה לך ורק ואלוהים יעזור לך! ברור לך! (שתיקה) אתה לא עונה, (כועס) אני רואה שזה אפילו לא מזיז לך בזנב. חכה תראה מה שאני אעשה לך, אתה עוד תוכל אצלי קש, יה ממזר בן ממזר.

החמור: (נוער) אי-אה...

חליל: אז אתה מסכים מה?

החמור: (נוער הפוך) אה-איי...

חליל: טוב עשית שענית ולא בכית, אחרת כל זה היה נגמר אחרת. אני רואה שיש לך שכל ורק אלוהים יודע אם אתה מבין אותי בכלל... (הולך ממנו קצת)

החמור: (נוער בהתלהבות) אי-אה, אי-אה, אי-אה...

חליל: (נבהל ומסתובב לחמור) וואיי... (לקהל) ראיתם? בחיי אללה הוא מבין אותי. לפעמים אני מאמין שהוא בן אדם ולא חמור. (לחמור) תקשיב טוב, יה פרפר בן תולעת, אם אתה מסרב להיות חמור ואתה חושב את עצמך לכל כך חכם. אשאל אותך חידה. אם תענה עליה, אשלח אותך לחופשי. ואם לא תענה עליה, חיי אלוהים, (מנופף בנבוט) חמור תישאר ומכות תקבל ממני כל ימי חיך.

החמור: אי-אה... אי-אה איאהההה...

חליל: (מלגלג) אייווה אייווה אייווה... (פירוש: כן, כן, כן) חידתי היא: תקשיב טוב, יה בן תולעת, "בהתחלה הוא הולך על ארבע, אחר כך על שתיים, ולבסוף על שלוש. מהי תשובתך?

החמור: (נוער) איי... אהההה...

מוסטפה: (ממקום המסתור) איִזָה מְטֵמֵטֵם מְגַבֵּל...

אבראהים: (ממקום המסתור) סָתֵם אֶהָבֵל מְבַלְבֵּל.

חליל: (תוך כדי הליכה) טעל, יה חמר, בוא, חמור בן חמור, בררר... עוד יחשבו אותי לחמור שאני מדבר אתך. (לאחר סיבוב של הליכה) הוייסיסה, (החמור נעמד עם אחוריו לקהל) לא ככה, אתה רוצה להרוג אותם בפלוצים? הפוך, יה חמר, יה כלב בן כלב. (מפנה את החמור עם הראש לכיוון הקהל. קושר אותו על עץ דמיוני) אל תזוז מכאן. (פונה לעומק לכיוון הגנבים. עם גב לקהל ומשתין. מסיים. פונה קהל) יצא לי קצת.

אבראהים: (ממקום המסתור)

זָה קָצֵת? זָה נִיאָגְרָה

הוא השִׁתִּין עָלַי זָה הַחֲרָא...

{אבראהים רוצה ללכת להכות את חליל. מוסטפה מושך אותו חזרה}

חליל: (בינתיים הוא מוריד את צרור חבילתו מהחמור ומוציא מתוכה נייר טואלט והולך יחד עם הצרור. אומר לחמור) אני הולך... חכה פה.

החמור: איי... אה...

חליל: (לקהל) חמור, אבל חכם.

{חליל הולך למקום אחר ויוצא, בינתיים במקביל רואים את הגנבים מגיעים לחמור בלי שחליל ירגיש.

הגנבים מתקרבים לחמור בזהירות מתירים את החבל מצווארו של החמור. הגנב מוסטפה שם את החבל על צווארו שלו. אבראהים לוקחים את המטפחת האדומה שעל צווארו של החמור וקושר סביב צווארו של מוסטפה והוא עומד באותו מקום של החמור.

אבראהים ממהר לשים את חגורתו העשויה מחבל דק על צווארו של החמור. נשמעת נעירתו של החמור}

אבראהים: (למוסטפה) אַל תִּשְׁכַּח - לְהִיּוֹת מְפָכָח...

מוסטפה: וּבְלִי רְמָזִים - לְחַרוּזִים...

{מוסטפה מגרש את אבראהים. אבראהים בורח עם החמור החוצה}

מוסטפה: (מחקה נעירת חמור) אי... אה...

חליל: (מבחוץ) אני כבר בא... אינעל ראבק אי אפשר להשתרר קצת?...
 (בכניסתו זבובים מטרידים אותו) אה... אה... זוזו כבר יימח שמכם.
 לא נותנים... זוזו, תלכו לשם השארתי לכם מתנה יפה...
 (מגרש אותם) ממזרים בני ממזרים קטנים. כמה קטנים ככה הם
 ממזרים גדולים, גם עוקצים...
 (מתחיל להשתולל ורודף אחריהם עד שמגיע למקום חמורו. הוא בא
 להניח את צרורו על החמור)
 ויי, מי מי אתה?
 מי אתה?
 איפה החמור שלי?
 מה קרה לחמור שלי?

מוסטפה: אתה לא רואה? אני הוא חמורך.

חליל: (המום, חוכך בסנטרו) אבל החמור שלי היה כזה קטן וכפוף.

מוסטפה: איך, ככה? (מדגים)

חליל: לא ככה, (מדגים כיפוף) ככה. (בתמימות) אבל החמור שלי ידע רק
 לנעור.

מוסטפה: איך ככה? אי אה... אי אה... אי אה...

חליל: לא לא, (מדגים הפוך את הנעירה) אה... אי... אה... אי... אתה
 נראה בנאדם לכל דבר ולא חמור.

מוסטפה: מעלום... (בטח/בוודאי).

חליל: אתה עושה ממני צחוק? גנב בן גנב! תיכף אני אראה לך מה זה...
 (עומד להכותו)

מוסטפה: רגע-רגע-רגע עצור!

מה שאני עומד לספר לך מקווה שלא יפחיד אותך, סיפור קשה.
 רוצה?

חליל: בטח רוצה.

מוסטפה: מבטיח?

חליל: בטח מבטיח.

מוסטפה: אתה בטוח מבטיח!?

חליל: מבטיח להבטיח תתחיל להטיח!

מוסטפה: כי אם אתה לא...

חליל: (נמאס. ובכעס) ספר לפני שאתחרט!

{אבראהים מציץ ומסמן לחברו שהכול בסדר ושיזדרז}

מוסטפה: אז ככה, אל תקבל את זה קשה, אני הוא החמור שלך.

חליל: איך?

מוסטפה: תשמע מה שקרה לי, ותאמין לי, שלא תאמין לי ואתה תופתע. (במסכנות) אימא שלי היא אישה זקנה. באחד הימים חזרתי הביתה כשאני שיכור, שברתי כמה דברים בבית והיא כעסה עלי מאוד... עניתי לה בחוצפה, העלבתי אותה ואז אמרה לי - הפרת מצוות כיבוד אם ולכן תיענש. אז התרגזתי עליה עוד יותר והרמתי עליה יד והרבצתי לה מכות רצח. מיד העניש אותי אלוהים והפך אותי לחמור.

חליל: (נבהל) ואיי...

מוסטפה: במקרה הגעתי אליך ומאז אני עובד בשבילך במקצוע החמורות. היום... (משחק עצב) ריחמה עלי אמי, התפללה בשבילי שם למעלה, ראתה כמה אני סובל ומתייסר והחזירה אותי לדמותי הקודמת.

חליל: ואיי... זה סיפור כמו באגדות? ויי...

מוסטפה: רק ואיי...אחד? זה ואיי... ואיי... ואיי...

{אבראהים מציץ וכועס על מוסטפה שיזדרז ויסיים}

חליל: (בחשדנות) אהה... יה ממזר שכמותך רוצה לעבוד עלי? תיכף נראה.
אם אתה באמת בן אדם בתוך חמור ולא גנב, אתה בוודאי זוכר את
חידתי.

מוסטפה: בטח שאני זוכר את חידתך.

חליל: מה התשובה?

מוסטפה: בהתחלה הוא הולך על ארבע. אחר כך על שתיים ולבסוף על שלוש.

חליל: לא השאלה. מה היא התשובה, אה?

מוסטפה: עניתי לך אבל לא הבנת אותי.

חליל: תשובתך הייתה סתם נעירה. איי אההה...

מוסטפה: זאת לא הייתה סתם נעירה. איי אההה... פירושו: "בן-אדם!" זאת
התשובה לחידתך בחמוראית...

אתה לא מבין? הבן אדם כשהוא תינוק, הוא זוחל על ארבע, כשהוא
גדל הוא הולך על שתיים, וכשהוא מזדקן הוא הולך עם מקל.

חליל: אללה וואכבר, לא יאומן, בן אדם בתוך חמור?

מוסטפה: כן, בן אדם, בתוך.

חליל: ישתבח שמו. (כורע ברך ומתחנן) סלח לי שנהגתי בך ביד קשה
ומשפילה, סלח לי על כל המכות שקיבלת... אבל איך יכולתי לדעת
שאתה אדם בגוף של חמור?

**{חליל ממחר לשחרר את החבל שמסביב לצווארו של מוסטפה ומשאיר את
המטפחת האדומה}**

מוסטפה: זה בסדר, סלחתי.

חליל: אלף סליחות, אני מתחנן... בוא תתארח אצלי בבית.

מוסטפה: (רוצה כבר ללכת ממנו) זה בסדר, יש לך מזל שנפלת אצלי. יש לי לב
רחב ואני לא שומר לך טינה.

חליל: אתה יכול להחזיר לי עכשיו בחזרה את כ-ל המכות שנתתי לך.

מוסטפה: לא עזוב. אֵילִי פֶּאט מַאט. (העבר מת)

חליל: אני עומד על כך.

מוסטפה: לא, באמת שלא צריך.

חליל: בחיית אבוק (בחיי אביר), תחזיר לי את כל המכות בחזרה!

מוסטפה: לא, עזוב, לא צריך.

חליל: (בעקשנות וכעס) תן אני אומר לך! אחרת לא אישן בלילות!

מוסטפה: טוב, אם אתה מתעקש. זה מאלוהים, אני לא אשם.

מוסטפה מתחיל להכות.

חליל מתקפל מהמכות.

מוסטפה קורא לאבראהים לבוא לעזור לו.

אבראהים נכנס כשחליל לא מבחין בו, ובהתלהבות גם הוא מצטרף להכות}

חליל: (תוך כדי המכות שהוא מקבל) מגיע לי, מגיע לי... עוד יותר חזק תכה

תכה... חטאתי... עווייתי, פשעתי... איי... אח זה טוב... עוד... עוד...

סליחה אלוהים סליחה...

מוסטפה ואבראהים מרפים ממנו.

אבראהים מסמן למוסטפה לצאת ולברוח, לוקח את המטפחת האדומה

ממוסטפה קושר לצווארו. מוסטפה יוצא}

אבראהים: די אין לי כוח יותר להכות, הרסת אותי, אמשיך בפעם אחרת.

חליל: אז אתה יכול לבקש ממני כל מה שאתה רוצ...

(מגלה שזה מישהו אחר) ואי? ... מי אתה?

אבראהים: עוד פעם אתה לא מזהה אותי?

חליל: אבל אתה היית ככה (מראה שהוא היה קטן) ועכשיו אתה ככה

(מראה שהוא עכשיו גבוה)

אבראהים: ככה זה בשלב המעבר מחמוראית לאדם.

חליל: אתה הוא אתה, ההוא הוא? החמור?

אבראהים: לא אני לא בדיוק החמור.

חליל: אז מי אתה?

אבראהים: אני המקור של ההוא שהיה חמור.

חליל: אז אתה הייתה החמור האורגינלי.

אבראהים: הבנאדם האורגינל, אני הוא ולא אחר.

חליל: (לוחש) תמיד חשדתי בך שאתה חמור - בנאדם. אתה תמיד הבנת מה שאני אומר לך. אז אתם סולחים לי?

אבראהים: קשה לסלוח בלי תמורה... (רומז על כסף)

חליל: אה כסף, פלוס (מוציא את צרור כספו) הנה תפאדל קח, בבקשה, העיקר שתסלח לי... (מתחיל למנות מטבעות לידו של אבראהים) הנה בבקשה, קח, בבקשה, וואחד, תנן, תל... (לפתע עוצר) לאע תלתה לאע. (פירוש: אחת שתיים שלו... לא שלוש לא).

אבראהים: (נדהם) לאע? (לא?)

חליל: (לאחר היסוס) קח הכול, העיקר שתהיה מבסוט ושתסלח לי.

אבראהים: שוכרן, תודה, ועכשיו אם לא אכפת לך אני קצת ממהר. יש סידורים דחופים שהצטברו במשך השנים, עסקי חמורים, בני אדם, מבין?

חליל: בטח מבין....

אבראהים: החבל שיישאר אצלך למזכרת, אני לא זקוק לו יותר. ותודה שהובלת אותי את כול הדרך עד לכאן.

חליל: כן בטח... (מצחקק) אני מקווה שהחבל לא יהפוך פתאום לנחש.

אבראהים: אי אפשר לדעת... יללה סאלאמאת... (ממהר לצאת)

חליל: (קורא אחריו) סְאֵלָמָאֲתָן, יה מסכין, תהיה בריא ואל תתחלף יותר ואל תשתה יותר מדי אלכוהול!...

(לוקח את צרורו, את החבל שם סביב צווארו ומתחיל ללכת)

איזה עולם... איזה גורל אכזר... ירחם השם... (פונה לאלוהים) איך? תסביר לי איך עשית דבר כזה? פעם ככה (מתכופף כחמור) ופעם ככה (מתיישר כאדם, וחוזר חלילה) פעם ככה קטן, ופעם ככה גדול... (פתאום נבהל, חושב שהחבל הפך לנחש) אה...! (זורק את החבל מעליו) איך נבהלתי (לחבל) חשבתי שאתה נחש... (מתכופף להרים את החבל) אי איהי כל הגוף כואב לי. שבר לי את כל העצמות החמור הזה... סליחה הבן אדם הזה. פירק אותי לגמרי הרגשתי מכות יותר מאיש אחד... טוב... (פונה לאלוהים) מה, אסור לו לאדם שיהיה לו חמור על ארבע, עם רגליים וזנב? (לעצמו) בטח הגיעו לי המכות האלה. (לאלוהים) חרפנת אותי, רק אל תהפוך אותי לחמור... איך, איך פעם ככה, ופעם ככה... פעם ככה ופעם ככה... (וכך הוא מתנהג עד שהוא יוצא אל מאחורי הקלעים) ישתבח שמו... (לאלוהים) איך עשית דבר כזה... (יוצא)

אשת האיכר בהריון מתקדם, תולה כביסה, מחכה לבעלה ורואה אותו הולך כפוף כחמור. עד שכמעט נתקל בה}

נור: (המומה מהמראה) חליל? שו?

חליל: (נבהל) מה... שו?

נור: מה קרה לך? אתה נראה מושפל. איפה החמור?

חליל: החמור? שלחתי אותו לחופשי.

נור: השתגעת?

חליל: זה בכלל לא היה חמור. זה היה בן אדם.

נור: מג'נון...

חליל: מג'נון?

נור: כן, אינתה מג'נון. (אתה משוגע)

חליל: ואת מְגִ'נוֹנְתִיין... (ואת משוגעתיים, מילה מסורסת בכוונה)

נור מרימה עליו יד להכותו

חליל: לא, לא' בחיאת נור, כבר קבלתי היום מספיק מכות וכל הגוף כואב.

נור: ממי? תראה לי.

חליל: (מראה לה את כל המקומות, וכואב) את רואה שאני לא משקר.

נור: (מיללת) ויי לי ויי לי זה נראה כאילו שקיבלת מכות מגדוד שלם.

באיזו מלחמה הייתה שאתה נראה פצוע ככה...
ולמה הרביצו לך?

חליל: הוא היה אחד אבל אני הרגשתי שניים כמו גדוד.

נור: (מיללת) מה נעשה מה נעשה? ספר כבר, מה קרה?

חליל: לא תאמיני מה קרה לי בדרך, נסים ונפלאות, פלאי פלאים, הרים

כאילו זזו השפריצו מים ויצאו דגים. תשמעי, איך שאני הולך מאחורי
השיחים לעשות... את יודעת כבר מה, פתאום. זבובים התחילו...

התחילו להפריע לי באמצע (מסמן על ישבנו), קמתי וברחתי מהם
וניגשתי לחמור והנה בן אדם... עומד ככה...

(מדגים. הוא עובר לספר בפנטומימה על החמור שהתחלף לאדם
והאדם התחלף לאדם אחר)

נור: אלוהים ישמור, איזה מזל מנחוס, שנים העבדנו חמור שהיה אדם?

חליל: איך היינו כאלה עיוורים... עכשיו יעניש אותנו אלוהים על מה שעשינו

למסכן. (בקול בכיני) מה נעשה, מה נעשה...

נור: ויי לי, ויי לי...

חליל: ויי לנו, ויי לנו... (ממררים בבכי)

נור: (בפתאומיות) חליל בעלי היקר...

חליל: (כאילו מקיץ משינה) אהה...

נור: אי אפשר להמשיך ככה.

חליל: באמת את צודקת שאי אפשר...

נור: אנחנו עוד צעירים...

חליל: תינוקות...

נור: אז מה עכשיו? ... אתה תשב ככה כל הימים ותסתלבט? קום ולך לשוק וקנה חמור חדש ואחר כך תחזור לעבוד את השדה.

חליל: מאיפה כסף, יה נור?

נור: (מוציאה צרור שטרות מחזייתה ומראה על התינוק שבבטנה) זה שלו אבל הוא רק מלווה לנו את הכסף, (לעובר) נכון, אחמדינו? (מרגישה שהתינוק זז) איי, יופי... נתן בעיטת אישור, (מוסרת את הכסף לאיכר) תפאדל.

חליל: (אורו עניו) כסף... פלוס...

(חוטף את הכסף מידה ובהתלהבות מנשק את בטנה של אשתו) שוקראן, יה איבני... יה חביבי (תודה לך, בני).

נור: עכשיו תלך לשוק ותקנה חמור חדש חדש.

חליל: טוב.

**חליל נוטל את הכסף והתרמיל ומתחיל ללכת מאושר בין הקהל.
נור בינתיים לוקחת את הגיגית, ויוצאת מזמרת}**

חליל: שמעתי לעצת אשתי שהיא תמיד הצודקת והנה היגעתי לשוק... (מסתכל בסקרנות אל הקהל) ומה רואות עיניי? וויי וויי הרבה חמורים חדשים עומדים למכירה. (לעצמו) הפעם אני אקנה חמור חמור, ולא חמור בן אדם. (עוצר, מחכך בסנטרו) לא, אני אקנה חמורה, לא, אני אקנה חמור ואתון, ויהיה לנו חמורון... (הולך ונעצר מדי פעם וממלמל לעצמו) ... סוסה וחמור יצא פרדה...

בינתיים נכנסים לבמה הגנבים אבראהים ומוסטפה עם חבל מתוח שבקצהו השני של החבל קשור החמור אך טרם נראה לעין. אבראהים מסדר למוסטפה תחפושת של סוחר מכובד}.

מוסטפה: (לאבראהים) קדימה רוץ מהר תצא... (אבראהים בורח החוצה)

חליל: (רואה את המוכר) אהלן וסהלן, יה אפנדי...?

מוסטפה: קוראים לי חמוד חמודי חמוד... כיף אַל חאל? (איך הבריאות)

חליל: ברוך השם, חמדול-ללה.

מוסטפה: (שואל) ואתה אבו...?

חליל: אני עוד לא אבו, עוד מעט אישתי תלד ואהיה אבו חליל, עכשיו אני רק חליל...

מוסטפה: אַהֶלן וְסַהֶלן יֵה חֶלִיל - מְחַפֵּשׁ לְקִנּוּת מְשֻׁהוּ קֶלִיל ?
תַתְחִיל יֵהֲנּוּת - יֵשׁ מְכַל הַתְּכּוֹנּוּת.

חליל: (מתייחס לקהל כאל חמורים) אני רואה אצלך משלוח חדש, בכמה החמורים?

מוסטפה: (שיר ראפ)

יֵשׁ וַיֵּשׁ, זֶה תְּלִוּי,
אֲדַבֵּר אֶתְךָ בְּגִלּוּי.

יֵשׁ חֲמוֹר מְתַעֲתַע,
יֵשׁ חֲמוֹר מְשַׁגֵּעַ.

יֵשׁ חֲמוֹר צוֹלֵעַ,
יֵשׁ חֲמוֹר בּוֹלֵעַ.

יֵשׁ מְמַזְר מְכַסֵּחַ,
יֵשׁ בֵּן מְמַזְר פֹּסֵחַ.

יֵשׁ עִם פְּרַעוֹשִׁים,
יֵשׁ עִם פִּשְׁפִּשִׁים.

יֵשׁ עִם זָנָב קֶטָן,
יֵשׁ קֶטָן שֶׁטָן.

יֵשׁ עִם גְּדוֹל,
הוּא לֹא בְּזוֹל.

חליל: והמחיר? בלפלוס... (בכסף)

מוסטפה: היום אֶנְחֵנוּ בְּמִבְצָע ,
בְּרוּךְ הַשֵּׁם יֵשׁ מִצָּע. (בהתייחסו לקהל)

אתה קונה אחד, השני בחצי מחיר,
כמעט לא אוכל חציר.

אתה יודע מה? תקנה שניים,
אחד בלי והשני עם שניים.

(האיכר לא מרוצה)

(כמסביר) תקבל בחנם את השלישי,
מבין הכל, כמעט אנושי.

חליל: (לרגע קט נבהל מהמילה "אנושי"). רק לא אנושי - זה לא אישי.

**{חליל מתחיל לערוך סיור בקהל כאיש עסקים, מחכך בסנטרו ומעיר כל מני
הערות ומתייחס אליהם כאל חמורים}**

חליל: נחמד... או יש גם כאלה... וגם כאלה... יש מבחר ברוך השם...
(פונה לאחד מהקהל) תקום רגע... (אם יקום, יתייחס) לא נראה לי...
(פונה לאחת מהקהל) תקומי רגע פפס...
(שואל את אפנדי) בכמה היא?

מוסטפה: מְכוּרָה,
לְכָאוּרָה.
הַקּוֹנָה צָרִיךְ לְבוֹא לְקַחַת
אֶת הַשְּׂדֵה מְשַׁחַת.

חליל: את יכולה לשבת. או... אני רואה שיש גם כאלה...
(פונה למוכר כשהוא מצביע על שניים בקהל)
אפשר את הקבוצה הזאת במחיר של שניים?

מוסטפה: הם לא במבצע,
אבל תראה יש עוד הצע.

חליל: חבל, הם יושבים ככה (מדגים) כאילו שהם במבצע... ומה עם אלה?

מוסטפה: אַתָּה קוֹנֵה אֶחָד ,
וּמְקַבֵּל מִתְּנָה אֶחָד מִפְּחָד.

חליל: תיתן משהו טוב בחינם - לא חמורים שאינם.
אה, ראית איך יצא לי גם חרוז ככה בחפוז?
יללה, לא חשוב... ומה עם זאת?

מוסטפה: זאת לא לְמִכִּירָה ,
היא בְּשָׁבִיל הָאִוִּירָה.

חליל: למה?

מוסטפה: היא רק דוגמנית... (נתקע עם החרוז) כזאתי מן ח... ח... ח...

חליל: (ממהר להשלים) חושֶׁנִית.

מוסטפה: סְחָטֵן עָלֶיךָ יְהִי חֲלִיל.
הִבֵּאתְ אוֹתָהּ קִלִּיל.

חליל: אפשר לעשות סיבוב עליה?

מוסטפה: חֵס וְשָׁלוֹם,
היא רַק בְּשָׁבִיל לְחָלִים.

חליל: חבל... נראית גזעית...
(נאנח... מסתכל על אחד/ת אחר/ת בוחן. אחר כך פונה למוסטפה)
אחי... אין לך אפילו אחד?
אולי משהו מיוחד?

מוסטפה: אִם תִּסְתַּכֵּל טוֹב תִּרְאֶה שְׁיֵשׁ וַיֵּשׁ ,
בְּרוּךְ הַשֵּׁם בְּלִי לְהִתְבַּיֵּשׁ ...

**בִּינִיתִים מִסְמָן בְּהִיחָבָא לְאַבְרָאָהִים לְהַכְנִיס אֶת הַחֲמוֹר שְׂגִנְבוּ.
עַל הַחֲמוֹר כְּתוּב שֶׁלֹּט "לְמִכִּירָה"**

חמור למכירה
יד שניה שנת.....
במצב מצוין. פרטים במקום.

חליל: (המום רואה את חמורו, נאנח מתוך רחמים על חמורו) אח אח אח...

מוסטפה: אָנִי רוֹאֶה שֶׁהוּא מוֹצֵא חֵן בְּעֵינַיָהּ,
יִלְלָה שְׂנָרִים כּוֹסִית לְחַיָּהּ?

חליל: ואפשר לעשות בדיקת טסט?

מוסטפה: תַּרְגִּישׁ חֶפְשִׁי זֶה בְּבֶה שֶׁל חֲמוֹר,
עִם נְשָׁמָה וְעִם מְזֻמּוֹר.

תּוֹקֵעַ וּמְזַמֵּר בְּשׁוֹפָר,
כָּאֵלוּ וְאֵין מְחַר .

יֵשׁ לוֹ כְּזֹאת טוֹרְבִינָה
תַּרְגִּישׁ כְּמוֹ בְּלִימוֹזִינָה.

**{עולה על החמור, עושה סיבוב... ותוך כדי רכיבה הוא מאיץ בחמור לדהור.
החמור דוהר ומתחיל להפליץ}**

חליל: (יורד מהחמור ולוחש לו בשקט) לפי צלצולי הקיבה שלך זיהיתי שזה
אתה " מְיִיאה פִּיל מְיִיאה " (פירוש - מאה מתוך מאת האחוזים)
זה אתה אומלל שכמור, שוב השתכרת? יה חֲמָאר! ושוב הרמת יד על
אמר? ושוב הפך אותך אלוהים לחמור? איזה וואחש!... אבל עכשיו
אני אזהר ולא אקנה אותך שוב. ממזר בן ממזר לעולם לא תצליח
לסדר את חליל - בעליל, כי עלי מחללים רק פעם אחת. איזה מזל
שאני יודע שאתה לא חמור.
(ומתוך כועס, מסובב לחמור את האוזן בכוח) אותי אפשר לסדר רק
פעם אחת, אתה שומע? רק פעם אחת!

מוסטפה: יִלְלָה, יָא חֲוֹאֲגָה חֲלִיל, תַּחְלִיט,
זֶה לֹא פְּלִיט.

אָנִי רוֹצֶה לְסַגֵּר אֶת הַבִּסְטָה,
כִּלְהָ חֲמוֹר זֶה לֹא יִכְטָה.

**{חליל מחזיר למוסטפה את החמור ומתחיל ללכת ממנו ומסמן למוכר שהוא
לא מעוניין לקנות}**

מוסטפה: יִלְלָה בּוֹא, אַבְרָאָהִים, (קורא לאברהאים)
יִלְלָה סוֹגְרִים, יָה אֱלֹהִים. (אפשר אולהים)

**{ אבראהים נכנס, לוקח את החבל, מושך את חמור ויוצא עם מוסטפה.
אחרי שהאיכר מתרחק קצת, החמור משמיע נעירה חזקה מאוד.
חליל מסתובב לפתע בבהלה מחייך לקהל ומצביע לכיוון החמור. }**

**חליל: (לקהל) הוא חושב שאני לא יודע שהוא שני בנאדם-חמור.
יללה בחזרה הביתה, העיקר שלא הצליחו לעבוד עלי הפעם...
עכשיו אני אספר לכולם, וכולם ידעו מיהו החמור האמיתי.**

{כולו אושר ושמחה, רוקד ושר מגיע לביתו. אשתו רואה אותו}

נור: יה חליל, חזרת ריק וכולך אושר, איפה החמור?

חליל: נור יה עיני יה רוחי, את לא רואה אותו עומד לפניך?

קופאים.

אור יורד. סוף.